

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1752

гр. Плевен, 21.12.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН** в закрито заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА**

като разгледа докладваното от **ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело № 20214400100896 по описа за 2021 година

Подадена е искова молба /ИМ/, поправена с молби от 01.12.2021 г. от З.С.С. и назначения му служебен защитник адвокат В. Г. от АК Ловеч против Прокуратурата на РБ, представлявана от Главния прокурор.

Иска се от съда да осъди Прокуратурата на РБ да заплати на З.С.С. сумата **30 000 лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в страх, психически стрес, суицидни мисли и действия чрез рязане на вени, отравяне с хапчета и обесване, безсъние, чувство за лишаване е от възможността след ново разследване да получи справедлив процес и справедлива присъда, лишаване от свобода чрез изтърпяване на наказание доживотен затвор без право на замяна, нервни кризи, отчаяние, гняв, физически болки, загуба на доверие в Прокуратурата и във възможността на бъде свободен, претърпени през периода от 02.01.2018 г. до 02.09.2021 г. в резултат на действията и бездействията на служителите на Прокуратурата в ОП Плевен, **Апелативната** прокуратура в гр. Велико Търново и ВКП по повод подадените от ищеца молби с искания да се възобнови разследването във връзка с убийството на К.Г., за което ищецът е осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС въз основа на посочени от ищеца тови доказателства, по които молби са поставени откази на 02.01.2018 г., 23.05.2018 г. и 20.01.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от **30 000 лв.**, считано от 02.01.2018 г. до окончателното ѝ заплащане.

С ИМ и молбите за уточняването ѝ се правят доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор, допълнен с писмено становище с вх. № от 17.12.2021 г. от ответника Прокуратурата на

РБ, представлявана от Главния прокурор чрез пълномощника му старши експерт - юрисконсулт С.П., в който се оспорва основателността на предявения иск. Според ответника липсват посочени нови доказателства, които дават основание на Прокуратурата на РБ да направи искане за възобновяване на наказателното производство за престъплението, за което е осъден ищеца, като всеки от отказите, постановени по молбите на ищеца е проверен по реда на инстанционния контрол. Поддържа се, че не е налице противоправно поведение на служителите на ответната Прокуратура, което да ангажира отговорността на същата като техен възложител по реда на чл. 49 от ЗЗД, като алтернативно, в случай, че съдът приеме, че искът е основателен се прави възражение за прекомерност на размера на претендираното обезщетение като несъобразено с критериите за справедливост, визирани в чл. 52 от ЗЗД. Прави се възражение за изтекла погасителна давност по отношение на вземанията на ищеца, тъй като се цитират дела, разглеждани повече от 5 години преди подаване на ИМ. Според ответника с воденото гражданско дело се цели пререшаване на наказателния спор по влязлата в сила присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, което е недопустимо, като се позовава на задължителната сила на присъдата съгласно чл. 300 от ГПК. Претендират се направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение. Ответникът не прави доказателствени искания, но изразява становище по доказателствените искания на ищеца. Претендира направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

**Плевенският окръжен съд намира, че при условията на чл. 140 ал. 1 ГПК следва да провери редовността на исковата молба и допустимостта на предявения иск, да съобрази исканията и възраженията на страните като се произнесе по направените доказателствени искания, както и да изготви проекта – доклад по делото и да го насрочи по реда на чл. 140 ал. 3 ГПК.**

Като извърши проверка по чл. 140 ал. 1 ГПК, съдът приема, че ИМ е редовна, а предявения иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД, така както са заявени обстоятелствата в исковата молба е допустим.

С оглед цената на иска за обезщетение за неимуществени вреди, която е над 25 000 лв., спорът е родово подсъден на окръжния съд при условията на чл. 104 т. 4 ГПК.

Съдът приема, че при предявен иск за вреди от противоправни действия на магистрати, независимо дали осъществяват състави на престъпления или не, пасивно легитимирани са държавните органи, с който длъжностното лице, причинител на вредата е в служебни правоотношения.

**При тези изводи Плевенският окръжен съд намира, че следва да изготви проекта – доклад по делото по реда на чл. 140 ал. 3 ГПК като се произнесе по направените от страните доказателствени искания.**

Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения по чл. 146 ал. 1 т. 1 ГПК:

Ищецът твърди, че с влязла в сила присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС е осъден за убийството на К.Г., в резултат на което изтърпява наказание „доживотен затвор“ в Затвора гр. Ловеч.

Твърди, че е подал молба до Прокуратурата на РБ с искане за проверка по реда на възобновяването на НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, като е посочил нови доказателства, които не са били известни при разглеждане на наказателното дело, по което негово искане е постановен отказ на 02.01.2018 г. от страна на Прокуратурата.

Твърди, че е подал втора молба до Прокуратурата на РБ с искане за проверка по реда на възобновяване на НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, по което негово искане е постановен отказ на 25.18.2018 г. от страна на Прокуратурата.

Твърди, че е подал трета молба до Прокуратурата на РБ с искане за проверка по реда на възобновяване на НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, по което негово искане е постановен отказ на 20.01.2021 г. от страна на Прокуратурата.

Твърди, че в резултат на действията и бездействията на служителите на Прокуратурата в ОП Плевен, Апелативната прокуратура в гр. Велико Търново и ВКП по повод подадените от ищеца молби с искания да се възобнови разследването във връзка с убийството на К.Г. през периода от **02.01.2018 г. до 02.09.2021 г.** е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в страх, психически стрес, суицидни мисли и действия чрез рязане на вени, отравяне с хапчета и обесване, безсъние, чувство за лишаване е от възможността след ново разследване да получи справедлив процес и справедлива присъда, лишаване от свобода чрез изтърпяване на наказание

доживотен затвор без право на замяна, нервни кризи, отчаяние, гняв, физически болки, загуба на доверие в Прокуратурата и във възможността на бъде свободен.

Ответникът Прокуратурата на РБ прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на вземанията на ищеца за вреди.

С оглед обстоятелствата, от които произтичат правата и възраженията на страните, съдът приема на основание чл. 146 ал. 1 т. 2 ГПК, че:

Съгласно разпоредбата на чл. 132 ал. 1 от Конституцията на РБ /КРБ/ съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен в хипотезите на умишлено извършено престъпление. Неизменно в съдебната практика се приема, че наличието на функционален имунитет е абсолютна процесуална пречка за допустимост на иск за вреди, насочен срещу магистрат в това му качество. Съдебната практика приема също, че за вреди от действията на магистрати като лица, ползващи се с функционален имунитет отговорност носи Държавата съгласно чл. 7 от КРБ, в лицето на държавния орган, към който се числи съответното длъжностно лице, като по този начин увредените гражданско-правни субекти не са лишени от правна възможност да търсят обезщетение за вреди - такава възможност им е предоставена, но не пряко от конкретните длъжностни /физически/ лица, а от съответния държавен орган, като при наличие на конкретните предпоставки отговорността се реализира по реда на чл. 2 ЗОДОВ или субсидиарно по общия ред на ЗЗД. В този смисъл са определение № 569/27.10.2011 г. по гр.д. № 516/2011 г., III г.о. на ВКС, решение по гр.д. № 377/2009 г., IV г.о. на ВКС, определение № 99 от 23.02.2018 г. по ч.гр.д. № 512/2018 г., IV г.о. на ВКС и много др.. Налице е и непротиворечива съдебната практика по въпроса относно надлежната материална пасивна легитимация по искове по чл. 49 от ЗЗД за вреди от действия и бездействия на магистрати при осъществяване на правораздавателна дейност, извън случаите, предвидени в чл. 2 от ЗОДОВ, в която се приема, че ВСС не би могъл да отговаря като възложител на работа на съдията, респ. прокурура, независимо, че съгласно чл. 129, ал. 1 от КРБ и чл. 16 и сл. от ЗСВ в качеството му на особен държавен орган осъществява кадрова дейност в рамките на съдебната система, тъй като само съответният съд, като юридическо лице има това качество по смисъла на

чл. 49 от ЗЗД. В този смисъл са определения № 38 от 16.11.2016 г. по гр. д. № 30/2016 г., 5-членен състав, ГК, на ВКС, определение № 25 от 21.03.2018 г. по гр. д. № 16/2018 г., 5-членен състав, ГК на ВКС и др..

Съобразявайки гореизложеното, съдът приема, че е сезиран с предявен **иск с правно основание чл. 49 вр. чл. 45 вр. чл. 52 от ЗЗД** против Прокуратурата на РБ, в чиято структура работят съответните прокурори, работили в изпълнение на служебните си задължения по подадените от ищеца молби с искания за предприемане на действия по възобновяване на наказателното производство във връзка с убийството на К.Г., за което е налице влязлата в сила присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, респ. са постановили откази да се изготви искане за възобновяване на основание чл. 422 ал. 1 т. 1- 3 от НПК.

Възражението на ответника Прокуратурата на РБ за изтекла погасителна давност намира правното си основание в разпоредбата на **чл. 110 от ЗЗД.**

По чл. 146 ал. 1 т. 3 ГПК – кои права и обстоятелства се признават от ответника:

С оглед депозирания отговор съдът приема, че ответника оспорва изцяло претендираните от ищеца права и твърдения от ищеца обстоятелства, с изключение на влязлата в сила осъдителна присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС.

По чл. 146 ал. 1 т. 4 ГПК – кои обстоятелства не се нуждаят от доказване:

С влязлата в сила присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС ищецът е осъден за убийството на К.Г., извършено през м. август 2008 г., в резултат на което изтърпява наказание доживотен затвор в Затвора гр. Ловеч.

По чл. 146 ал. 1 т. 5 ГПК – разпределяне на доказателствената тежест:

Следва да се укаже на страните, че доказателствената тежест в производството лежи върху ищеца за доказване, че е претърпял описаните неимуществени вреди – болки и страдания от непозволено увреждане, настъпили в резултат на противоправно поведение на магистрати от посочените Прокуратури във връзка с подадени молби с искане за предприемане на действия за възобновяване на наказателното производство за престъпление, за което е налице влязла в сила присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, както и наличието на пряка причинна връзка

между противоправните деяния и претърпените неимуществени вреди.

По чл. 146 ал. 4 ГПК – по доказателствените искания на страните:

Исканията на ищеца: С ИМ се правят следните доказателствени искания:

1. Да се приемат представените с ИМ писмени доказателства;
2. Да се изискат и приложат по делото преписките при ОП Плевен по подаваните молби от ищеца за възобновяване на разследването по наказателното производство и постановените откази по всяка от тях на 02.01.2018 г., 23.05.2018 г. и 20.01.2021 г.;
3. Да се изискат данни от Медицинския център при Затвора Ловеч данни за здравословното състояние на ищеца;
4. Да се изискат от Психиатричната Болница при Затвора Ловеч документи, установяващи кога е бил на лечение в болничното заведение и с каква диагноза.

Исканията на ответника Прокуратурата на РБ: С отговора не се правят доказателствени искания. Със становището си по повод уточненията на ИМ ответникът възразява срещу събирането на посочените от ищеца доказателства като счита, че същите са неотнормими към предмета на спора, тъй като не касаят процесния период от 02.01.2018 г. до 02.09.2019 г., както и поради това, че установяването на суицидни мисли е от компетентостта на лекар с призната медицинска специалност по „Клинична психиатрия“. Според ответника не следва да прилагат повторно по делото молбите на ищеца до ОП Плевен, тъй като същите вече са представени по делото. Според ответника постановените откази не следва да представят по делото, тъй като постановената и влязла в сила присъда по наказателния спор е задължителна за гражданския спор при условията на чл. 300 от ГПК.

Съдът приема, че следва да се приемат представените от ищеца писмени доказателства като относими към предмета на спора.

Съдът приема за основателни исканията на ищеца по реда на чл. 190 от ГПК за представяне по делото в оригинал или заверен препис преписките, образувани по молбите на ищеца през процесния период, като се оставят без уважение възраженията на ответника в тази насока. Обстоятелството, че по делото са представени като писмени доказателства постановления и писма от различни прокурори, връчени на ищеца не съставлява пречка да бъдат представени в цялост преписките, в хода на които са издадени съответните

актове, доколкото от значение са действията и бездействията на служителите на ответната прокуратура при работата им по тези преписки. Следва да се даде подходящ срок на ищеца чрез назначения му служебен адвокат да посочи номерата на преписките, които счита, че следва да бъдат представени от страна на ответника по реда на чл. 190 от ГПК, след което съдът да се произнесе в закрито заседание по конкретното искане.

Съдът приема за основателни и исканията на ищеца по реда на чл. 192 от ГПК в частта, в която касаят процесния период, като намира за неоснователни възраженията на ответника в тази насока. С оглед твърденията в ИМ и указаната доказателствена тежест върху ищеца доказателствените искания, касаещи здравето му, в това число психическото му здраве през процесния период се явяват относими към предмета на спора. Следва да се даде подходящ срок на ищеца чрез назначения му служебен адвокат да депозира изрични молби по реда на чл. 192 от ГПК за връчване на всяко от третите неучастващи в делото лица, в които да се посочат писмените доказателства, които следва да представят, след което съдът да се произнесе в закрито заседание по конкретното искане.

Следва с оглед пълното изясняване на спора от фактическа и правна страна следва да се изиска НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, ведно с приложенията към него.

Водим от горното, Съдът

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**СЪОБЩАВА** на страните проекто – доклада по делото съгласно изложеното в обстоятелствената част на определението.

**ПРИЕМА**, че е сезиран с иск от З.С.С. против Прокуратурата на РБ, представлявана от главния прокурор за сумата **30 000 лв.**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в страх, психически стрес, суицидни мисли и действия чрез рязане на вени, отравяне с хапчета и обесване, безсъние, чувство за лишаване е от възможността след ново разследване да получи справедлив процес и справедлива присъда, лишаване от свобода чрез изтърпяване на наказание доживотен затвор без право на

замяна, нервни кризи, отчаяние, гняв, физически болки, загуба на доверие в Прокуратурата и във възможността на бъде свободен, претърпени през периода от 02.01.2018 г. до 02.09.2021 г. в резултат на действията и бездействията на служителите на Прокуратурата в ОП Плевен, Апелативната прокуратура в гр. Велико Търново и ВКП по повод подадените от ищеца молби с искания да се възобнови разследването във връзка с убийството на К.Г., за което ищецът е осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС въз основа на посочени от ищеца тови доказателства, по които молби са поставени откази на 02.01.2018 г., 23.05.2018 г. и 20.01.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от **30 000 лв.**, считано от 02.01.2018 г. до окончателното ѝ заплащане.

**ПРИЕМА** към доказателствата по делото представените от ищеца писмени доказателства – писмо вх. № 5979/12.10.2018 г. при Затвора гр. Ловеч, подписано от прокурор М. М. при ВКП, писмо вх. № 2578/28.05.2018 г. при Затвора гр. Ловеч, подписано от прокурор М. М. при ВКП, ведно с пощенски плик към същото, постановление от 22.05.2018 г. по пр. № 380/2018 г., пр. № 349/2018 г. на АП В. Търново и пр. № 939/2018 г. на ОП Плевен, издадено от прокурор М. М. при ВКП, постановление от 31.08.2018 г. по пр. № 4174/2018 г. по описа на ОП Плевен, пр. № В-2344/2018 г. по описа на РП Плевен и жалби от З.С.С. от 03.08.2018 г., 10.08.2018 г. и 15.08.2018 г., издадено от прокурор В.Д. при ОП Плевен, писмо вх. № 2860/29.05.2020 г. при Затвора гр. Ловеч, подписано от заместник на главния прокурор К.Ф., постановление от 18.01.2021 г. по пр. № 939/2018 г. по описа на ОП Плевен, издадено от прокурор Н.П., и.ф. административен ръководител на ОП Плевен, писмо вх. № 3769/06.07.2021 г., писмо вх. № 3974/14.07.2021 г., писмо вх. № 4099/20.07.2021 г. при Затвора гр. Ловеч, подписани от В.Н., в качеството на административен ръководител на ОП Плевен,

**ДАВА ДВУСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от връчване на определението на служебния защитник на ищеца адвокат В.Г. от АК Ловеч да депозира писмени молби по реда на чл. 190 и чл. 192 от ГПК съобразно указанията на определението.

**ДА СЕ ИЗИСКА и приложи** НОХД № 351/2014 г. по описа на ПОС, ведно с приложенията към него.

На основание чл. 146, ал. 3 от ГПК **ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ** на страните



в първото по делото съдебно заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания на съда и проекта - доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

**ДА СЕ ВРЪЧАТ** на ищеца и служебния му адвокат преписи от молбата - становище на ответника от 17.12.2021 г. за становище в о.с.з..

**НАСРОЧВА** делото в о.с.з. на **15.03.2022 г. от 14,00 ч.**, за която дата да се призоват страните, като се връчи препис от определението.

**Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.**

Съдия при Окръжен съд – Плевен: \_\_\_\_\_